

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.215/2025/3.
A felperes:	felperes1
	(felperes címe)
A felperes képviselője:	Dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos
	(felperes képviselőjének címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője ügyvéd
	(alperes képviselőjének címe)
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat száma:	Fővárosi Törvényszék
	52.K.703.323/2024/12. számú ítélete

V é g z é s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 41.500 (negyvenegyezer-ötszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a felperesi közigazgatási szervnél állt kormányzati szolgálati jogviszonyban. 2024. március 1. napján a felperes munkaállomás utcai vizsgálóállomásán soron kívüli pénztárellenőrzésre került sor, melynek során a bevételen és a váltópénzen kívül 513.570 forint többletpénzt talált a pénztárellenőr külön kis táskában a pénztár mellett elhelyezve. Az alperes nyilatkozata szerint a többletként talált pénz a saját tulajdonát képezi, ezt azért tartotta, hogy szükség esetén váltópénzként használja.

[2] A felperes 2024. március 14. napján fegyelmi eljárást indított az alperessel szemben, mely eljárást a BP/1401/00767-4/2024. iktatószámú határozatával 2024. március 22. napján megszüntette, figyelemmel arra, hogy az időközben felmerült új körülmények miatt az alperes jogviszonyának megszüntetése mellett döntött.

[3] A felperes a 2024. március 22. napján kelt BP/1432/00642-4/2024. iktatószámú határozatával a felperes kormányzati igazgatási szolgálati jogviszonyát azonnali hatályú felmentéssel megszüntette. Indokolása szerint kamerafelvételeken 73 esetben látszott, hogy az ügyfelek által az eljárási díjak befizetésére átadott készpénz összegéből nem kapnak visszajárót, illetve a visszajáróból az alperes részére különböző összeget visszajuttatnak, amelyeket elfogadott és eltett. Mindezekre figyelemmel a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 107. § (2) bekezdése és 109. § (3) bekezdése alapján az alperes kormányzati szolgálati jogviszonyát érdemtelenység miatt megszüntette.

[4] A munkáltatói intézkedést az alperes a Közzolgálati Döntőbizottságnál (a továbbiakban: KDB) panasszal támadta, melynek a KDB a JHÁT-DB/67/25/2024. iktatószámú határozatával részben helyt adott, a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek átalánykártérítés jogcímen 830.000 forint kéthavi illetménynek megfelelő összeget, ezt meghaladóan a panaszt elutasította. Indokolása szerint fegyelmi vétség elkövetése esetén fegyelmi eljárás lefolytatásának van helye, amennyiben a kötelezettségszegés kirívóan súlyos, a felperes dönthetett volna a hivatalvesztés fegyelmi büntetés kiszabása mellett a Kit. 105. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Ugyanazon magatartás miatt utóbb érdemtelenység jogcímen, felülírva a fegyelmi felelősség szabályozását, felmentő intézkedés jogszerűen nem hozható.

A kereset és a védírat

[5] A felperes a keresetében kérte elsődlegesen a KDB határozat megváltoztatásával a jogviszony megszüntetése jogszerűségének megállapítását és az átalánykártérítési kötelezettség mellőzését, a másodlagos kereseti kérelme a KDB határozat hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására utasítására irányult.

[6] Eljárási jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy a Közzolgálati Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 69/2019. Korm. rendelet) szigorú panaszhoz kötöttséget ír elő, az alperes a fegyelmi eljárást megszüntető

rendelkezést nem támadta, csak a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt fordult a KDB-hez, így a fegyelmi eljárás megszüntetése kapcsán nem tehetett volna megállapítást a KDB, ezért túlterjeszkedett a panaszon, sérült a 69/2019. Korm. rendelet 21. § (1) bekezdése. A KDB a két jogintézményt – a fegyelmi eljárást és az érdemtelenség miatti jogviszony megszüntetést – összemosta, amikor azt állapította meg, hogy fegyelmi eljárást kellett volna lefolytatni, ez sérti a kormányzati igazgatási létszámgazdálkodásról, valamint a kormányzati igazgatási szerveket és azok foglalkoztatottjait érintő egyes személyügyi kérdésekről szóló 88/2019. (IV. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 88/2019. Korm. rendelet) 106. §-át, ugyanis megszűnt jogviszony esetén nincs helye fegyelmi eljárás lefolytatásának.

[7] Helytelen döntést hozott érdemben a KDB, mert az alperesi kötelezettségszegés alapján a munkáltató eldönthette, hogy érdemtelenség jogcímen vagy fegyelmi eljárás keretei között szünteti meg a kormányzati szolgálati jogviszonyt. A 31/2016. számú munkaügyi elvi döntésből is az következik, hogy méltatlanság megállapítására alapot adó magatartás esetén nem köteles a munkáltató kizárólag méltatlanná válás jogcímen felmenteni a munkavállalót. Mindezek alapján tévesen állapította meg a KDB, hogy csak fegyelmi eljárást követően a Kit. 166. § (2) bekezdés d) pontja alapján hivatalvesztés jogcímen szüntethette meg az alperes kormányzati szolgálati jogviszonyát, ezzel szemben jogában állt a Kit. 107. § (2) bekezdés a) pontja és 109. § (2) bekezdés b) pontja szerint érdemtelenség miatt megszüntetni azt. Az érdemtelenség megállapításából következik, hogy a jogviszonyt meg kell szüntetnie, nincs mérlegelési lehetősége, mert kifejezetten súlyos bűncselekmény gyanúja esetén a jogviszonyt azonnal hatállyal fel kell számolni, mely az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint sem sérti az ártatlanság vélelmét, a felmentés indoka valós, világos és okszerű volt. Az eljárás során az alperes meghallgatásra került, lehetőséget kapott nyilatkozattételre, írásban nyilatkozott is, a fegyelmi eljárás garanciális elemeit a munkáltató alkalmazta.

[8] Az alperes a védiratában a keresetnek mint alaptalannak az elutasítását kérte, álláspontja szerint eljárási jogszabálysértés nem történt és érdemben is helytálló döntést hozott a KDB. A helyben szokásos gyakorlat alapján váltópénzként tartotta a nála táskában fellelt összeget, mely a saját tulajdona, ezért a kasszában többletpénzt nem lelhetek fel. Tagadta, hogy az ügyfelektől pénzt tartalmazó borítékokat vett át, a felperes az érdemtelenségre okot adó tényeket nem bizonyította, nem bizonyult érdemtelennek, a munkáját a szakmai elhivatottság szabályai szerint látta el. A terhére rótt magatartásokat fegyelmi eljárás keretében kellett volna vizsgálni, ugyanazon magatartást utóbb érdemtelenség jogcímen nem szankcionálhatta volna a felperes.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Érvelése szerint a kormányzati szolgálati jogviszony a Kit. 105. § (1) bekezdés d) pontja alapján megszüntethető hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel is. Egyetértett a KDB határozatában rögzítettekkel, miszerint a fegyelmi eljárást megalapozó magatartások a fegyelmi eljárás tárgyát képezik, azokat a fegyelmi eljárás keretében kellett volna kivizsgálni és szankcionálni. A fegyelmi eljárás tartama alatt ugyanezen magatartások miatt más jogcímen nem hozható jogszerű felmentés, ez kiüresítené a fegyelmi eljárás jogintézményét, a fegyelmi eljárás

megindítását követően a felperes kötve volt a fegyelmi eljáráshoz, melynek garanciális szabályai vannak. A fegyelmi eljárás lehetőséget ad a jogviszony megszüntetésére, amennyiben bizonyítottá válik a jogviszony megszüntetését indokló cselekmény. Amennyiben a felperes fegyelmi eljárást indít, annak keretében kellett volna az alperest szankcionálnia, nem térhetett volna át más jogintézmény alkalmazására. Mindezek alapján a felperes jogellenesen járt el, amikor az alperes szolgálati jogviszonyát érdemtelenység jogcímen szüntette meg.

A fellebbezés

[10] A felperes a fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával annak megállapítását, hogy az alperes kormányzati szolgálati jogviszonyát jogszerűen szüntette meg. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Másodfokú perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján 20 munkaóra 6.000 forint/óra alapulvételével 120.000 forintban jelölte meg.

[11] Eljárási jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy a felperes keresete több kérelmet is tartalmazott, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet nem merített ki teljes mértékben, sértve ezzel a Kúria Kfv.I.35.493/2022/7. számú végzésében is kimondott gyakorlatot, miszerint az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről dönten kell. Az elsőfokú bíróság nem foglalt állást a KDB hatáskör túllépésével kapcsolatos kereseti kérelemről a panasz kiterjesztő értelmezésével összefüggésben, sérült ezzel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp) 2. § (4) bekezdése. A 2025. január 23. napján tartott tárgyaláson tett nyilatkozatában hivatkozott arra, hogy a KDB a két jogintézményt – fegyelmi eljárás, illetve érdemtelenység – összemosta annak megállapításakor, hogy fegyelmi eljárást kellett volna lefolytatni. Ez sérti a 88/2019. Korm. rendelet 106. §-át, megszünt jogviszony esetén nincs helye fegyelmi eljárás lefolytatásának. A fegyelmi eljárást megszüntető határozat ellen az alperes jogorvoslattal nem élt, a 69/2019. Korm. rendelet szigorú panaszköttöttséget ír elő, a felperes csak a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt fordult a KDB-hez, ezért a KDB túlterjeszkedett a panaszon. Ezen eljárása sértette a 69/2019. Korm. rendelet 21. § (1) bekezdését. Hivatkozott továbbá arra, hogy a KDB döntésből az átalánykártérítés jogalapját és összepszerűségét is vitatta, az elsőfokú bíróság erről is elmulasztott indokolást adni. Ebben a körben hivatkozott a Kp. 131. § (6) bekezdésére, miszerint a közigazgatási perben nem lehet olyan tényre, körülményre, bizonyítékra hivatkozni, amely a KDB eljárásának nem képezte tárgyát, a jogszabályhelyen írt kivételekkel, ezt alátámasztja az irányadó felsőbbbírósági gyakorlat is.

[12] Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárás során nem kapott megfelelő tájékoztatást arról, hogy mit és milyen módon kellene bizonyítania, ezzel először az elsőfokú ítéletben szembesült, a nem megfelelő tájékoztatás az eljárás garanciális szabályait sértve a Kp. 2. § (2) és (7) bekezdésébe ütközik. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. §-a és 336/A. §-a alapján kiemelkedő szerepe van a bírói tájékoztatásnak, azt az adott ügyre vonatkoztatottan kell megtenni.

[13] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 84. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütköző módon nem jelölte meg a kereset elutasításának jogszabályhelyi alapját, a Pp. 206. §-ába ütközően adós maradt az ítélet jogszabályi megalapozásával. Az Alaptörvény 28. cikk szerint a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, mely olyan komplex indokolást igényel, amely a nyelvtani mellett a teleologikus és rendszertani értelmezés szempontjait is értékeli. Az irányadó jogi normákat a rendszertani értelmezés keretében nemcsak egymásra tekintettel, hanem a jogalkotó céljára és az Alaptörvényre is figyelemmel értékelni kell, mellyel az elsőfokú bíróság szintén adós maradt.

[14] Az anyagi jogi érvelés körében a 31/2016. számú munkaügyi elvi döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójaként lehetősége volt vagy érdemtelenség jogcímen vagy fegyelmi eljárás keretei között megszüntetni az alperes kormányzati szolgálati jogviszonyát, az összes körülmény mérlegelése alapján döntött az érdemtelenség alapján történt megszüntetés mellett. A BH2019. 1. 25. számú eseti döntés értelmében lehetőség van fegyelmi eljárás alatt a kormánytisztviselő jogviszonyának más módon történő megszüntetésére, a jelen perbeli esetben a videófelvevételekkel rögzített 73 eset, amikor az alperes az ügyfelektől pénzüsségeket vett és tett el, alkalmas arra, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonya azonnali hatállyal érdemtelenség miatt szűnjön meg függetlenül attól, hogy vele szemben fegyelmi eljárás van folyamatban. Sem a Kit., sem pedig annak végrehajtási rendelete nem mondja ki, hogy fegyelmi eljárás alatt a jogviszonyt más módon nem lehet megszüntetni, tiltó rendelkezés hiányában a munkáltatói intézkedés nem lehet jogellenes, a Kit 107. § (2) bekezdés a) pontja alapján nemcsak joga, hanem kötelezettsége is volt a jogviszony érdemtelenség miatti megszüntetése. A Kit. 109. § (2) bekezdése szerinti érdemtelenségből következik, hogy a munkáltatótól nem várható el annak a kormányzati szolgálati jogviszonyának a fenntartása, aki a munkáját nem az alappal elvárható szakmai elhivatottsággal végzi. A munkajogi szabályok tehát lehetőséget biztosítanak arra, hogy fegyelmi eljárás alatt is más módon megszűnhet a jogviszony, ez a jogkövetkezmény az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint sem sérti az ártatlanság vélelmét. A 88/2019. Korm.rendelet 93. § (1) bekezdés b) pontja és a Kit. 166. § (6), (8) bekezdése alapján a fegyelmi eljárás felfüggesztése csak lehetőség és nem kötelezettség. Az EBH2018. M. 34. számú eseti döntés is alátámasztja, hogy a fegyelmi eljárás megindítása nem zárja ki a jogviszony méltatlanság jogcímen történő megszüntetését, a hivatkozott esetben a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) rendelkezései kerültek alkalmazásra, ugyanakkor a Kit. nem tartalmaz a méltatlanságra vonatkozó hivatkozást, a Kttv. szerinti méltatlanság ugyanakkor megfeleltethető a Kit. szerinti érdemtelenség jogintézményének. Az alperes által tanúsított magatartás megalapozta az érdemtelenség miatti megszüntetést, mert nem volt elvárható a munkáltatótól a bűncselekmény elkövetésével vádolható személy kormányzati szolgálati jogviszonyának fenntartása, mely az egyéb foglalkoztatott munkavállalók moráljának rombolását is előidézhette, az elsőfokú bíróság ezt a közbizalmat romboló magatartást nem vizsgálta. Mindezek alapján nemcsak fegyelmi eljárás keretében a Kit 166. § (2) bekezdés d) pontja alapján hivatalvesztés jogcímen, hanem a Kit 107. § (2) bekezdés a) pontja és 109. § (2) bekezdés b) pontja szerint érdemtelenség miatt is megszüntethette az alperes jogviszonyát.

[15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[16] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a felperes valamennyi kereseti kérelméről, ez a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősült, amely szükségszerűen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasításához vezetett.

[18] A felperes helyesen mutatott rá a fellebbezésében, hogy a Kp. 2. § (4) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem keretei között bírálja el, ebből következően a keresetben foglalt valamennyi kérelemről, a keresetből azonosítható valamennyi jogszabálysértési hivatkozásról döntenit kell. Ezt támasztja alá a Kp. 85. § (1) bekezdése is, mely szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja, továbbá a 86. § (1) bekezdés, mely alapján az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni.

[19] Az elsőfokú eljárás iratai alapján megállapítható, hogy a felperes a keresetét egyrészt eljárási-, másrészt anyagi jogi jogszabálysértésre alapította. Az eljárási jogszabálysértés körében hivatkozott arra, hogy a KDB túlterjeszkedett a hozzá benyújtott panaszon, míg az anyagi jogsértés körében azzal érvelt, hogy a KDB érdemben megalapozatlan döntést hozott, mert az irányadó bírói gyakorlat szerint fegyelmi eljárás alatt is megszüntethető volt az alperes kormányzati szolgálati jogviszonya más jogcímen. A 2025. január 23. napján tartott tárgyalásról felvett 6. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv a 2. oldal 6-8. bekezdéseiben rögzítette a felperes eljárási jogszabálysértésre vonatkozó érvelését, miszerint a KDB a 88/2019. Korm. rendelet 106. §-át és a 69/2019. Korm. rendeletet sértve túlterjeszkedett a panaszon. Ezt az érvelését mélyítette el a 7. sorszám alatti beadványában a felperes, annak 9. oldal második bekezdésében azzal, hogy a KDB eljárása sértette a 69/2019. Korm. rendelet 21. § (1) bekezdését azáltal, hogy túlterjeszkedett a panaszon.

[20] Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában csupán a kereset anyagi jogi érvelésére tért ki és ebben a körben egyetlen jogszabályhelyre, a Kit. 105. § (1) bekezdés d) pontjára utalással osztotta a KDB indokolását, miszerint a felperes a fegyelmi eljárás megindítását követően a fegyelmi eljáráshoz kötve volt, abban az eljárásban kellett volna az alperesi magatartásokat vizsgálnia és szükség esetén szankcionálnia, eltérő jogcímre, az érdemtelenségre nem térhetett volna át. Az elsőfokú ítélet egyáltalán nem tartalmaz indokolást a felperes eljárási jogszabálysértési kereseti hivatkozása kapcsán, nem ejt szót a KDB panaszhoz kötöttségének, a panaszon való túlterjeszkedés kérdésköréről, az ezzel kapcsolatban a felperesi keresetben felhívott jogszabályhelyek megsértéséről.

[21] A fellebbezésében a felperes ugyan állította, hogy az elsőfokú eljárásban az átalánykártérítés jogalapját és összezszerűségét is vitatta, nem adta elő ugyanakkor, hogy ezen kereseti hivatkozását az elsőfokú eljárás során hol tette meg, a fellebbezésében csupán a fenti kérdésekkel nem adekvát Kp. 131. § (6) bekezdésre való hivatkozást tett. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás irataiban nem látta nyomát annak, hogy a felperes az átalánykártérítés jogalapjával és összezszerűségével kapcsolatos, a fent részletezett eljárásjogi és anyagi jogi vitatáson túlmenő, elkülönülő kereseti érvelést tett volna, ezért alaptanul sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az átalánykártérítés jogalapja és összezszerűsége tekintetében a kereseti kérelmét nem merítette ki.

[22] A kereseti kérelem megalapozottságáról az elsőfokú bíróságnak kell állást foglalnia, ezt a hatáskört a másodfokú bíróság nem vonhatja el, az elsőfokú bíróságnak kellett volna az anyagi jogsértésre hivatkozást megelőzően abban a kérdésben döntenie, hogy az eljárásjogi kereseti hivatkozás, miszerint a KDB túlterjeszkedett a hozzá benyújtott panaszon, alapos-e. Ennek elmaradása a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül, mely miatt a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 110. § (2) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[23] Meghagyja a megismételt eljárásra vonatkozóan az elsőfokú bíróságnak, hogy a keresetet a panaszhoz kötöttségre vonatkozó eljárásjogi kereseti hivatkozás tekintetében is merítse ki és az erre vonatkozó ítéleti álláspontját a vonatkozó jogszabályhelyekre – szükség szerint bírói gyakorlatra – hivatkozással részletesen fejtse ki ítéletének indokolásában. Amennyiben az elsődleges kereseti követelést megalapozatlannak tartja, térhet át az anyagi jogi tárgyú másodlagos kereseti kérelem elbírálására, ítéletének indokait ebben a körben is a vonatkozó jogszabályi háttér ismertetésével és – a keresetben is felhívott – bírói gyakorlatra utalással részletesen fejtse ki.

[24] A másodfokú eljárásban a kereset kimerítettsége kérdésköre alapján döntés volt hozható, ezért a másodfokú bíróságnak a fellebbezés további eljárásjogi hivatkozásait, valamint az anyagi jogi érvelését vizsgálnia már nem kellett.

[25] A felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Fővárosi Ítéltábla Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint a Kp. 112. § (3) bekezdése és 110. § (3) bekezdése szerint csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie. A felperest képviselő kamarai jogtanácsos munkadíjából álló perköltséget a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján tartotta megállapíthatónak, miután a fellebbezési pertárgyérték a KDB döntésből a felperes által vitatott 830.000 forint átalánykártérítés összegében meghatározható, az ez alapján számított perköltség a felperes

által igényel 120.000 forinttal szemben mindössze 41.500 forint. Az alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett, ezért perköltségét megállapítania nem kellett.

[26] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 18.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró